

Sygn. akt III KO 68/12

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie C. Ś.

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2009r. o przeciwdziałaniu narkomanii i innych,

po rozpoznaniu zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału III Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2012r., sygn. akt III KO 68/12,

p o s t a n o w i ł :

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku C. Ś. o wznowienie postępowania w sprawie, sygn. Akt /.../ , Sądu Okręgowego, gdyż wniosek był niedopuszczalny z mocy ustawy, nie wskazywał bowiem na żadną z podstaw wznowienia postępowania, które są określone w art. art. 540, 540a, 540b i 542 §3 k.p.k.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany C. Ś., zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia. Skarżący wniósł o uchylenie „postanowienia” i procedowanie w sprawie wniosku z dnia 23 lipca 2012 r.

Zdaniem C. Ś. w sprawie pojawił się nowy dowód nieznanый wcześniej Sądowi orzekającemu, gdyż został skazany za przestępstwo ciągłe wprowadzenia do obrotu narkotyków w okresie od stycznia 2004 r. do grudnia 2005 r. (art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.) w sytuacji zatrzymania go w dniu 15 grudnia 2005 r., i przebywania od tego czasu w Zakładzie Karnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 540 § 1 pkt. 2a i b postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznawia się, jeżeli: po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nie znane przedtem sądowi, wskazujące na to, że:

- a) skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze,
- b) skazano go za przestępstwo zagrożone karą surowszą albo nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo też błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary.

W opisanej sytuacji przyjmując nawet, że prawidłowe określenie czasu przestępstwa przypisanego skazanemu winno ulec skorygowaniu do dnia 15 grudnia 2005 r., nie zachodzi żadna z podstaw wznowienia postępowania wymieniona w art. 540 § 1 pkt. 2 k.p.k.

Podsumowując, Sąd Najwyższy utrzymał zaskarżone zarządzenie w mocy.